VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 7. oktobrī*

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdisku preču zīmju "ΧΑΛΛΟΥΜΙ" un "HALLOUMI" reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

Apvienotās lietas T-292/14 un T-293/14

Kipras Republika, ko pārstāv *S. Malynicz*, *barrister*, un *V. Marsland*, *solicitor*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *P. Geroulakos*, pārstāvis,

atbildētājs,

par divām prasībām par diviem ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2014. gada 19. februāra lēmumiem lietā R 1849/2013-4 un lietā R 1503/2013-4 attiecībā uz pieteikumiem reģistrēt attiecīgi vārdisku apzīmējumu "ΧΑΛΛΟΥΜΙ" un vārdisku apzīmējumu "HALLOUMI" kā Kopienas preču zīmes.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*] (referents), tiesneši I. Labucka un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*],

sekretārs I. Dragans [*I. Dragan*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2014. gada 28. aprīlī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 16. septembrī,

ņemot vērā 2014. gada 28. augusta rīkojumu par lietu T-292/14 un T-293/14 apvienošanu rakstveida, mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai,

pēc 2015. gada 20. maija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2013. gada 13. un 15. februārī prasītāja Kipras Republika, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.), iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (ITSB) divus Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumus

2 Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ir vārdiski apzīmējumi “HALLOUMI” un “ΧΑΛΛΟΥΜΙ”.

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 29. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “siers; piens un piena produkti».

4 2013. gada 1. un 14. martā ITSB pārbaudītājs informēja prasītāju, ka, viņa ieskatā, konkrētie apzīmējumi nevar tikt reģistrēti, jo pastāv Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un 7. panta 2. punktā paredzētie absolūtie atteikuma pamati.

5 Ar 2013. gada 26. aprīļa un 14. maija vēstulēm prasītāja paziņoja savus argumentus pret pārbaudītāja nostāju.

6 Ar 2013. gada 21. jūnija un 24. jūlija lēmumiem pārbaudītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 7. panta 2. punktu, noraidīja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumus.

7 2013. gada 2. augustā un 20. septembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza ITSB divas apelācijas sūdzības par pārbaudītāja lēmumiem.

8 Ar diviem 2014. gada 19. februāra lēmumiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”) ITSB Apelācijas ceturtā padome noraidīja šīs apelācijas sūdzības. Tā secināja pirmām kārtām, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ir aprakstošas attiecībā uz konkrētajām precēm Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un otrām kārtām, ka tām nav atšķirtspējas šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

9 Pirmkārt, tā uzsvēra, ka ar lielajiem burtiem rakstīti vārdi “HALLOUMI” un “ΧΑΛΛΟΥΜΙ” apzīmē Kipras siera šķirni un līdz ar to – vismaz Kipras sabiedrības uztverē – apraksta reģistrācijai pieteikto siera, piena un piena produktu veidu un ģeogrāfisko izcelsmi. Tādējādi tā secināja, ka angliski runājošās sabiedrības uztverei, saistībā ar kuru tiešsaistes vārdnīcā *Oxford English Dictionary* vārds “halloumi” (rakstīts ar latīņu burtiem) ir definēts kā reģistrācijai pieteikta preču zīme (īpašnieka nosaukums), nav nozīmes. Attiecībā uz ar lielajiem burtiem rakstītu vārdu “ΧΑΛΛΟΥΜΙ” tā norādīja, ka vidusmēra Apvienotās Karalistes patērētājs nespēj lasīt grieķu alfabētā. Otrkārt, Apelācijas padome atgādināja, ka, tā kā Regulā Nr. 207/2009 nav paredzēta sertifikācijas zīmju reģistrācija, šīs preču zīmes būtu jāiesniedz kā individuālas preču zīmes un tās varētu tikt reģistrētas tikai tad, ja nevar tikt izvirzīts neviens no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūtajiem atteikuma pamatiem. Šajā ziņā tā uzsvēra, ka pārbaudītāja lēmums noraidīt reģistrācijas pieteikumus ir balstīts uz ar lielajiem burtiem rakstītu vārdu “HALLOUMI” un “ΧΑΛΛΟΥΜΙ” aprakstošu nozīmi, nevis uz apstākli, ka prasītāja saistībā ar šiem vārdiem ir īstenojusi sertifikācijas mehānismus. Treškārt, tā norādīja, ka apstāklim, ka apzīmējumi “INTEL INSIDE” un “FAIRTRADE” ir tikuši reģistrēti kā individuālas Kopienas preču zīmes un pēc tam uz tiem tikusi attiecināta licence, lai paziņotu preču un pakalpojumu raksturlielumus, nevar būt nekādas ietekmes šajā lietā. Ceturtkārt, tā uzskatīja, ka

reģistrācijas pieteiktajām preču zīmēm, tā kā tās apraksta preču zīmju reģistrācijas pieteikumos paredzēto preču īpašības, noteikti nav atšķirtspējas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

Lietas dalībnieku prasījumi

10 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasības noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

12 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza vienu pamatu – par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpumu. Līdz ar to vispirms ir jāizvērtē šis vienīgais pamats, ciktāl tas attiecas uz minētās regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu.

13 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu netiek reģistrētas preču zīmes, kuras sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku vai citas preču un pakalpojumu īpašības. Turklāt Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktā ir noteikts, ka šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja pamats reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Eiropas Savienības daļā.

14 Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie apzīmējumi vai norādes ir tādi, kas parastā izmantošanā, no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa raugoties, var kalpot, lai apzīmētu – vai nu tieši, vai ar norādi uz vienu no to būtiskajām īpašībām – preci vai pakalpojumu, attiecībā uz kuru ir pieteikta reģistrācija (spriedumi, 2001. gada 20. septembris, *Procter & Gamble*/ITSB, C-383/99 P, Krājums, EU:C:2001:461, 39. punkts, un 2005. gada 22. jūnijs, *Metso Paper Automation*/ITSB (“PAPERLAB”), T-19/04, Krājums, EU:T:2005:247, 24. punkts).

15 No tā izriet, ka, lai apzīmējumam piemērotu šajā normā paredzēto aizliegumu, tam jābūt pietiekami tieši un konkrēti saistītam ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, lai ļautu konkrētajai sabiedrības daļai uzreiz un bez jebkādām pārdomām uztvert attiecīgo preču vai pakalpojumu vai kādas no to īpašībām aprakstu (spriedumi “PAPERLAB”, minēts 14. punktā, EU:T:2005:247, 25. punkts, un 2011. gada 30. novembris, *Hartmann*/ITSB (“Complete”), T-123/10, EU:T:2011:706, 21. punkts).

16 Līdz ar to apzīmējuma aprakstošais raksturs jāvērtē vienīgi, pirmkārt, saistībā ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem un, otrkārt, saistībā ar konkrētās sabiedrības daļas izpratni par to (spriedumi, 2006. gada 16. marts, *Telefon & Buch*/ITSB – *Herold Business Data* (“WEISSE SEITEN”), T-322/03, Krājums, EU:T:2006:87, 90. punkts, un 2015. gada 15. janvāris, *MEM*/ITSB (“MONACO”), T-197/13, Krājums, EU:T:2015:16, 50. punkts).

17 Šo principu gaismā ir jāizvērtē lietas dalībnieku argumenti attiecībā uz apstrīdētajos lēmumos Apelācijas padomes sniegto vērtējumu.

18 Pirmkārt, kā norādīts apstrīdēto lēmumu 13. punktā, konkrētās preces ir paredzētas plašai sabiedrībai, un šo faktu prasītāja turklāt neapstrīd. Tāpat ir jāpiekrīt Apelācijas padomes pieejai, kuru turklāt prasītāja nav apstrīdējusi un saskaņā ar kuru šī padome, veicot reģistrācijai pieteikto preču zīmju aprakstošā rakstura vērtējumu, ir ņēmusi vērā Kipras sabiedrību.

19 Proti, Apelācijas padome, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktu, pamatoti ir izvērtējusi absolūtu atteikuma pamatu vienīgi attiecībā uz Kipras sabiedrību. Kā tā ir uzsvērusi apstrīdētā lēmuma lietā T-292/14 11. punktā, ar lielajiem burtiem rakstīts vārds “ΧΑΛΛΟΥΜΙ” ir atveidots ar grieķu alfabēta burtiem un tā reģistrējamības noteikšana var tik veikta attiecībā uz Kipras sabiedrību, kura grieķu alfabētu lieto kā standarta alfabētu. Tāpat, runājot par ar lielajiem burtiem rakstītiem vārdiem “HALLOUMI” un “ΧΑΛΛΟΥΜΙ”, prasītāja atzīst, ka ar tiem tiek apzīmēta Kipras sieru šķirne. Ar šo iemeslu arī pietiek, lai lietā T-293/14 Apelācijas padome atsauktos tikai uz Kipras sabiedrību, lai izvērtētu absolūtu atteikuma pamatu.

20 Otrkārt, Apelācijas padome secināja, ka ar lielajiem burtiem rakstīti vārdi “HALLOUMI” un “ΧΑΛΛΟΥΜΙ” apzīmē Kipras sieru šķirni un līdz ar to – Kipras sabiedrības uztverē – tieši apraksta reģistrācijai pieteiktā siera, piena un piena produktu veidu un ģeogrāfisko izcelsmi (apstrīdēto lēmumu 14. punkts).

21 Šim vērtējumam ir jāpiekrīt. To ir apstiprinājusi pati prasītāja savos procesuālajos dokumentos. Tā uzsver, ka ar lielajiem burtiem rakstīti vārdi “HALLOUMI” un “ΧΑΛΛΟΥΜΙ” apzīmē konkrētu no Kipras eksportētā siera tipu, kas tiek ražots noteiktā veidā un kam piemīt īpaša garša, konsistence un kulinārās īpašības.

22 Tajā pašā ziņā ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa jau ir secinājusi, ka ar lielajiem burtiem rakstīts vārds “HALLOUMI” sniedz norādi uz īpašu Kipras siera šķirni un ka šis vārds ir aprakstošs attiecībā uz minēto preci (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 13. jūnijs, *Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias*/ITSB – *Garmo* (“HELLIM”), T-534/10, Krājums, EU:T:2012:292, 41. un 55. punkts).

23 Tiesas sēdē prasītāja ir apstrīdējusi šo iepriekš 22. punktā minētā sprieduma “HELLIM” (EU:T:2012:292) interpretāciju, norādot, ka tā 41. punktā Vispārējā tiesa esot nevis spriedusi par agrākās preču zīmes “HALLOUMI” atšķirtspēju, bet gan vienkārši esot veikusi izvērtēšanu attiecībā uz grieķu vārdu, kas pārveidots par turku vārdu, un ka tā esot vienīgi konstatējusi, ka vārds “halloumi” tiek tulkots turku valodā kā “hellim” un ka patērētāji zina, ka abi šie vārdi norāda uz vienu un to pašu preci. Prasītāja arī norādīja, ka iepriekš 22. punktā minētā sprieduma “HELLIM” (EU:T:2012:292) 52. punktā Vispārējā tiesa esot atzinusi, ka agrākajai preču zīmei “HALLOUMI” ir atšķirtspēja.

24 Šie argumenti ir jānoraida kā neiedarbīgi. Proti, Vispārējā tiesa konstatē, ka prasītāja neapstrīd faktu, ka ar lielajiem burtiem rakstīts vārds “HALLOUMI” ir aprakstošs attiecībā uz konkrēto preci, proti, īpašo Kipras siera šķirni, kā turklāt ir nospriests iepriekš 22. punktā minētā sprieduma “HELLIM” (EU:T:2012:292) 55. punktā.

25 Taču, runājot par precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko ir pieteikta kāda apzīmējuma kā preču zīmes reģistrācija, ir jāatgādina, ka apzīmējumam, kas ir aprakstošs Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, nav atšķirtspējas attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem, ja vien nav piemērojams šā panta 3. punkts (skat. spriedumus, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, Krājums, EU:C:2011:139, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2005. gada 11. maijs, *Naipes Heraclio Fournier*/ITSB – *France Cartes* (Kāršu spēles zobens), no T-160/02 līdz T-162/02, Krājums, EU:T:2005:167, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Prasītāja taču nav atsaukusies uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu, ne arī pierādījusi, ka tās apzīmējums attiecībā uz konkrētajām precēm būtu ieguvis atšķirtspēju tā izmantošanas rezultātā minētās tiesību normas izpratnē.

27 Apstāklis, ka iepriekš 22. punktā minētajā spriedumā “HELLIM” (EU:T:2012:292) Vispārējā tiesa saistībā ar apstrīdēšanu attiecībā uz sajaukšanas iespēju starp preču zīmēm “HALLOUMI” un “HELLIM” ir atzinusi, ka agrākai kolektīvai Kopienas vārdiskai preču zīmei “HALLOUMI” ir vāja atšķirtspēja, kā tai arī bija jāsecina atbilstoši judikatūrai (skat. spriedumu, 2012. gada 24. maijs, *Formula One Licensing*/ITSB, C-196/11 P, Krājums, EU:C:2012:314, 47. punkts), nevar likt apšaubīt iepriekšējā punktā sniegto vērtējumu. Proti, pirmkārt, Vispārējā tiesa minētajā spriedumā ir norādījusi, ka preču zīmei “HALLOUMI” nav īpašas atšķirtspējas un ka tā ir aprakstoša (spriedums “HELLIM”, minēts 22. punktā, EU:T:2012:292, 55. punkts). Tādējādi ar konstatējumu, ka kolektīvai Kopienas vārdiskai preču zīmei “HALLOUMI” ir vāja atšķirtspēja, nepietiek, lai atsvērtu minētās preču zīmes aprakstošo raksturu. Otrkārt, no minētā sprieduma nav secināms, ka vājā atšķirtspēja būtu iegūta izmantošanas rezultātā, kā tas prasīts Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktā.

28 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāatzīst, ka apzīmējuma “HALLOUMI” aprakstoša nozīme, kādu to konstatējusi Apelācijas padome, ir pierādīta vismaz attiecībā uz Kipras sabiedrību. Identisku iemeslu dēļ tāds pats secinājums var tikt izdarīts attiecībā uz apzīmējumu “ΧΑΛΛΟΥΜΙ”.

29 No tā izriet, ka Apelācijas padome nav izdarījusi kļūdu vērtējumā, secinot, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nevar tikt reģistrētas tādēļ, ka tām ir aprakstošā nozīme attiecībā uz precēm, kurām reģistrācija ir pieteikta, vismaz Kipras sabiedrības uztverē.

30 Prasītāja izvirza piecus iebildumus, lai atspēkotu šos apsvērumus.

Par pirmo iebildumu, saskaņā ar kuru Regula Nr. 207/2009 neizslēdzot sertifikācijas zīmes

31 Prasītāja norāda, ka Regula Nr. 207/2009 ļauj reģistrēt sertifikācijas zīmes, kas atbilst Kopienas preču zīmju kritērijiem. Tā pārmet Apelācijas padomei, ka tā neesot minējusi, ka Regula Nr. 207/2009 neaizliedz minētās sertifikācijas zīmes, kas ir saderīgas ar vispārīgajiem minētās regulas noteikumiem, reģistrēt kā parastās Kopienas preču zīmes.

32 ITSB apgalvo, ka sertifikācijas zīmes var tikt reģistrētas kā individuālas Kopienas preču zīmes, ja tās atbilst Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

33 Pirmkārt, ir jānorāda, ka apstrīdēto lēmumu 16. punktā Apelācijas padome ir uzsvērusi, ka preču zīmes reģistrācija nevar tikt atteikta tādēļ, ka tā ir bijusi izmantota kā sertifikācijas zīme. Tā tomēr precizēja, ka, tā kā Regulā Nr. 207/2009 nav paredzēta sertifikācijas zīmju reģistrācija, šīs zīmes būtu jāiesniedz kā individuālas preču zīmes un tās varētu tikt reģistrētas tikai tad, ja nevar tikt izvirzīts neviens no minētās regulas 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūtajiem atteikuma pamatiem.

34 Līdz ar to Apelācijas padome skaidri ir uzsvērusi, ka sertifikācijas zīmes var tikt reģistrētas kā Kopienas preču zīmes tikai ar nosacījumu, ka nepastāv absolūti [atteikuma] pamati Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā izpratnē, kas liegtu to reģistrāciju. Prasītājas arguments, ka Apelācijas padome neesot minējusi, ka Regula Nr. 207/2009 neaizliedz sertifikācijas zīmju reģistrāciju, katrā ziņā ir noraidāms.

35 Otrkārt, ITSB pamatoti uzsver, ka Regulā Nr. 207/2009 nav paredzēta sertifikācijas zīmju aizsardzība. Tajā ir paredzēta vienīgi individuālu vai kolektīvu Kopienas preču zīmju aizsardzība.

36 Konkrētajā gadījumā prasītāja ir iesniegusi divus individuālus preču zīmes reģistrācijas pieteikumus, un šie individuālie preču zīmes reģistrācijas pieteikumi tika izvērtēti atbilstoši Regulā Nr. 207/2009 paredzētajiem kritērijiem, konkrēti, šīs regulas 7. panta 1. punktā minētajiem.

37 No tā izriet, ka pirmais iebildums ir jānoraida.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz kļūdainu kritēriju piemērošanu, izvērtējot reģistrācijai pieteikto preču zīmju aprakstošu raksturu

38 Prasītāja norāda, ka kopš 1992. gada tai pieder divas valsts sertifikācijas zīmes, proti, zīmes "HALLOUMI" un "ΧΑΛΛΟΥΜΙ", un ka vismaz kopš minētā gada Kipras patērētāji uztver konkrētos apzīmējumus kā sertifikācijas zīmes, kas garantē visu specifikācijās norādīto precīzo normu ievērošanu.

39 ITSB iebilst, norādot, ka atteikums reģistrēt pieteiktās preču zīmes ir balstīts uz individuālo preču zīmju aprakstošu raksturu, nevis uz kritērijiem saistībā ar sertifikācijas zīmēm, un piebilst, ka pati prasītāja atzīst, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes apraksta preču veidu un izcelsmi.

40 Vispirms ir jākonstatē, ka prasītāja atzīst, ka Kipras patērētāji un patērētāji visā Savienībā ir vienmēr uztvēruši reģistrācijai pieteiktās preču zīmes kā tādas, kuras apzīmē konkrētu no Kipras eksportētā siera tipu, kas tiek ražots noteiktā veidā un kam piemīt īpaša garša, konsistence un kulinārās īpašības.

41 Tātad Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, apstrīdēto lēmumu 14. punktā uzsverot, ka apzīmējumi – vismaz Kipras sabiedrības uztverē – tieši apraksta siera veidu un ģeogrāfisko izcelsmi.

42 Turklāt, kā to uzsver ITSB, atteikums reģistrēt pieteiktās preču zīmes ir balstīts uz individuālo preču zīmju aprakstošu raksturu, nevis uz kritērijiem saistībā ar sertifikācijas zīmēm.

43 Līdz ar to apstāklim, ka prasītāja ir identisko sertifikācijas zīmju īpašniece kopš 1992. gada, nav ietekmes uz konkrēto apzīmējumu aprakstošu raksturu.

44 Šajā kontekstā ir jāizvērtē prasītājas arguments, saskaņā ar kuru būtībā apstāklis, ka sertifikācijas zīmes pastāv kopš 1992. gada, ir izraisījis izmaiņas Kipras patērētāju konkrēto apzīmējumu uztverē tādā virzienā, kas krietni pārsniedz konkrēto preču vienkārši aprakstošu raksturu. Šie patērētāji tagad uztverot šos apzīmējumus kā tādus, kas garantē visu specifikācijās norādīto precīzo normu ievērošanu.

45 Šis arguments nav iedarbīgs. Proti, prasītājas minētie kritēriji, kas ir saistīti ar preces ģeogrāfisko izcelsmi, tās veidu un tās īpašībām, ir sertifikācijas zīmēm raksturīgi kritēriji. Tos nevar izmantot, lai pierādītu, ka Kipras patērētājs neuztver konkrētos apzīmējumus – uz kuriem attiecas pieteikumi reģistrēt tos kā individuālas preču zīmes – kā aprakstošus attiecībā uz konkrētajām precēm.

46 Tātad, pat ja tiktu pieņemts, ka daži Kipras patērētāji jau vairākus gadus uztver konkrētos apzīmējumus kā sertifikācijas zīmes, kas garantē kādu precīzu juridisku prasību kopuma ievērošanu, šī uztvere neietekmē konkrēto preču zīmju aprakstošu raksturu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē nedz no šo patērētāju viedokļa, nedz arī – *a fortiori* – no citu patērētāju viedokļa, kuri tos nesaista ar sertifikācijas zīmēm.

47 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padomes ieņemtā nostāja liek uzskatīt, ka visas sertifikācijas zīmes jau pēc to rakstura vien ir izslēdzamas. Tās ieskatā, tikai gadījumā, ja preču zīme ietver vienīgi triviālu informāciju, kas tieši un izslēdzoši norāda uz preču vai pakalpojumu īpašībām, to nedrīkst reģistrēt kā Kopienas preču zīmi. Kā piemēru tā norāda tostarp vārdkopu "100 % liellopu gaļa".

48 Kā pamatoti uzsver ITSB, prasītājas piedāvātajai pieejai nevar piekrist, jo tā atbilst aprakstošā rakstura jēdziena – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē – šaurai definīcijai.

49 Ir jānorāda, ka kritēriji, uz kuriem balstās prasītāja, lai apgalvotu, ka konkrētie apzīmējumi atšķirībā no izteiciena "100 % liellopu gaļa" ietver daudz vairāk nekā triviālu informāciju, kas tieši un izslēdzoši norāda uz preču vai pakalpojumu īpašībām, ir sertifikācijas zīmes kritēriji, kas ir aprakstoši tieši tādēļ, ka ir saistīti ar preces ģeogrāfisko izcelsmi, tās veidu un tās īpašībām.

50 Tādējādi otrais iebildums ir jānoraida.

Par trešo iebildumu par to, ka nepastāvot sabiedrības interese reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atstāt pieejamas

51 Prasītāja apgalvo, ka nepastāvot sabiedrības interese, lai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes tiktu atstātas pieejamas izmantošanai no trešo personu puses. Tā atgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā uzskaitītie reģistrācijas atteikuma pamati ir jāinterpretē vispārējo interešu, uz kurām balstīts katrs šis pamats, gaismā. Šajā ziņā tā atsaucas uz 1999. gada 4. maija spriedumu *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 un C-109/97, Krājums, EU:C:1999:230, 29. un 30. punkts), kurā, tās skatījumā, esot skaidri noteikts, ka sabiedrības interese ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta stūrakmens. Līdz ar to tā uzskata, ka Apelācijas padomei esot bijis jānoskaidro, vai varētu tikt sapratīgi pieņemts, kas trešās personas vēlētos izmantot [šo] zīmi nākotnē. Tā norāda, ka vienīgais iemesls, kāpēc komersanti vēlētos izmantot reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, neievērojot ar sertifikācijas preču zīmēm noteiktās normas, būtu nodoms maldināt sabiedrību. Līdz ar to nepastāvot sabiedrības interese, lai komersanti varētu sniegt nepatiesu aprakstu par savām precēm. Turpretim pastāvot ievērojama sabiedrības interese sertifikācijas zīmju aizsardzībā. Tā piebilst, ka sertifikācijas zīmju reģistrācija neizraisītu ļaunprātīgu izmantošanu un neatvieglotu aprakstošu preču zīmju reģistrāciju, jo tām neesot ne sertifikācijas zīmju "zīmoga", ne reputācijas.

52 ITSB apstrīd šos argumentus.

53 Ir jāatgādina, ka ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pamatā esošo vispārējo interešu jēdzienu tiek prasīts, lai ikviens varētu brīvi izmantot apzīmējumus vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, īpašības. Ar šo tiesību normu netiek pieļauts, ka šie apzīmējumi vai norādes tiek rezervēti vienam uzņēmumam tikai tādēļ, ka tie ir reģistrēti kā preču zīme (spriedumi, 2003. gada 23. oktobris, ITSB/*Wrigley*, C-191/01 P, Krājums, EU:C:2003:579, 31. punkts, un 2006. gada 12. janvāris, *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, C-173/04 P, Krājums, EU:C:2006:20, 62. punkts), un ka kāds uzņēmums monopolizē aprakstoša vārda izmantošanu, kaitējot citiem uzņēmumiem – tostarp saviem konkurentiem –, kuru vārdu krājuma, kas pieejams pašiem savu preču aprakstam, apjoms tādējādi tiek samazināts (spriedumi, 2007. gada 6. marts, *Golf USA*/ITSB ("GOLF USA"), T-230/05, EU:T:2007:76, 32. punkts, un 2013. gada 30. aprīlis, *ABC-One*/ITSB ("SLIM BELLY"), T-61/12, EU:T:2013:226, 18. punkts).

54 Šajā kontekstā prasītāja norāda, pirmkārt, ka Apelācijas padomei esot bijis pienākums noskaidrot, vai pastāv sabiedrības interese reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atstāt pieejamas izmantošanai no trešo personu puses, ko tā neesot izdarījusi. Otrkārt, tā apgalvo, ka konkrētajā lietā atbilde uz šo jautājumu ir tāda, ka sabiedrības interese reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atstāt pieejamas nepastāv. Šādus argumentus nevar atbalstīt.

55 Proti, no šā sprieduma 53. punktā minētās judikatūras izriet, ka vispārējās intereses vai sabiedrības interese aprakstošas preču zīmes atstāt pieejamas izmantošanai no trešo personu puses ir iepriekš noteikta un prezumēta. Līdz ar to, ja reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir aprakstoša, pietiek ar to, ka Apelācijas padome konstatē minēto aprakstošo raksturu, un tai nav pienākuma izskatīt jautājumu, vai, lai gan ir konstatējums par aprakstošu raksturu, pastāv faktiska sabiedrības interese reģistrācijai pieteikto preču zīmi atstāt pieejamu izmantošanai no trešo personu puses. Tātad, lai piemērotu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ņemot vērā attiecīgajam vārdiskajam apzīmējumam piešķirto nozīmi, ir vienīgi jāpārbauda, vai no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp šo apzīmējumu un to kategoriju preču vai pakalpojumu īpašībām, kurām pieteikta reģistrācija (spriedumi, 2003. gada 3. decembris, *Audi*/ITSB ("TDI"), T-16/02, Krājums, EU:T:2003:327, 29. punkts, un 2007. gada 23. oktobris, *BORCO-Marken-Import Matthiesen* /ITSB ("Caipi"), T-405/04, EU:T:2007:315, 44. punkts). Šajā kontekstā tāpat ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana nav atkarīga no tā, vai nepieciešamība nodrošināt pieejamību ir konkrēta, aktuāla un nopietna (šajā ziņā skat. spriedumus, 2002. gada 27. februāris, *Streamserve*/ITSB ("STREAMSERVE"), T-106/00, Krājums, EU:T:2002:43, 39. punkts;

2010. gada 9. februāris, *PromoCell bioscience alive*/ITSB (“SupplementPack”), T-113/09, EU:T:2010:34, 27. punkts, un 2010. gada 8. jūlijs, *Trautwein*/ITSB (Zirga attēls), T-386/08, EU:T:2010:296, 45. punkts).

56 Konkrētajā gadījumā, kā minēts iepriekš 18.–29. punktā, apstrīdētajos lēmumos ir pietiekami pierādīta tieša un konkrēta saistība starp reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm un to preču īpašībām, kurām reģistrācija pieteikta.

57 Turklāt prasītāja nepamatoti norāda, ka, ja tiktu atzītas vispārējās intereses, lai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes tiktu saglabātas pieejamas, tad tas ļautu komersantiem izmantot šīs preču zīmes, neievērojot ar sertifikācijas zīmēm noteiktās normas, un maldināt sabiedrību.

58 Proti, kā pareizi norāda ITSB, apsvērumiem par reģistrācijai pieteikto preču zīmju izmantošanu nākotnē vai iespējamajiem no tā izrietošajiem riskiem nav nozīmes saistībā ar minēto preču zīmju aprakstošā rakstura esamības izvērtēšanu.

59 Visbeidzot, apstāklis, ka kādi Eiropas tiesību institūti ir izteikušies par labu nepieciešamībai nodrošināt sertifikācijas zīmju aizsardzību, neietekmē šīs lietas risinājumu. Proti, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru apelācijas padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē vienīgi uz Regulas Nr. 207/2009 pamata, kā to interpretē Savienības tiesa (spriedumi, 2005. gada 15. septembris, *BioID*/ITSB, C-37/03 P, Krājums, EU:C:2005:547, 47. punkts; *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, minēts 53. punktā, EU:C:2006:20, 48. punkts, un “PAPERLAB”, minēts 14. punktā, EU:T:2005:247, 39. punkts). Taču spēkā esošajā regulējumā par Kopienas preču zīmi nav konkrēti paredzēta iespēja reģistrēt sertifikācijas zīmes.

60 Ņemot vērā iepriekš minēto, trešais iebildums ir jānoraida.

Par ceturto iebildumu par sertifikācijas zīmju kā Kopienas preču zīmju reģistrāciju

61 Prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome nesot bijusi konsekventa, piekrītot reģistrēt kā parastās Kopienas preču zīmes tādas sertifikācijas zīmes kā “FREEDOM FOOD”, “ENERGY STAR”, “FAIRTRADE” vai arī “UNDERWRITERS LABORATORIES”. Prasītāja Apelācijas padomei būtībā pārmet, ka tā neesot izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ atteikuma pamats, kas nebija izvirzīts pret minētajām zīmēm, tika izvirzīts pret reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm.

62 ITSB apstrīd šos argumentus.

63 Runājot par agrākiem ITSB lēmumiem, pietiek atgādināt, ka, lai gan kādā agrākā ITSB lēmumā ietvertie faktiskie vai juridiskie motīvi var būt arguments, lai atbalstītu prasības pamatu par Regulas Nr. 207/2009 normas pārkāpumu, tomēr lēmumi, kuri apelācijas padomēm ir jāpieņem saskaņā ar šo regulu attiecībā uz apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, nozīmē saistošās kompetences īstenošanu, nevis diskrecionārās varas īstenošanu. Tādējādi apelācijas padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties tikai uz šo regulu, kā to interpretē Savienības tiesa, nevis uz apelācijas padomju agrāku lēmumpieņemšanas praksi (spriedumi *BioID*/ITSB, minēts 59. punktā, EU:C:2005:547, 47. punkts; *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, minēts 53. punktā, EU:C:2006:20, 48. punkts, un “PAPERLAB”, minēts 14. punktā, EU:T:2005:247, 39. punkts). Tajā pašā laikā ir acīmredzams, ka nekas neliedz Savienības tiesai piekrist un pārņemt kādu no argumentiem, kas izklāstīti ITSB lēmumpieņemšanas praksē.

64 Proti, pastāv divas hipotēzes. Ja, kādā agrākā lietā atzīstot, ka apzīmējums var tikt reģistrēts kā Kopienas preču zīme, Apelācijas padome ir pareizi piemērojusi attiecīgās Regulas Nr. 207/2009 normas un ja vēlākā lietā, ko var salīdzināt ar pirmo, Apelācijas padome ir lēmusi pretēji, Savienības tiesai būs

jāatceļ šis pēdējais lēmums attiecīgo Regulas Nr. 207/2009 normu pārkāpuma dēļ. Tātad šajā pirmajā gadījumā prasības pamats par nediskriminācijas principa pārkāpumu nebūtu iedarbīgs (spriedums "STREAMSERVE", minēts 55. punktā, EU:T:2002:43, 67. punkts).

65 Turpretim, ja, agrākā lietā atzīstot, ka apzīmējums var tikt reģistrēts kā Kopienas preču zīme, Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un kādā vēlākā lietā, ko var salīdzināt ar pirmo, Apelācijas padome izlēmusi pretēji, uz pirmo lēmumu nevar lietderīgi atsaukties, pamatojot prasību atcelt šo pēdējo lēmumu. Proti, no Tiesas judikatūras izriet, ka uz vienlīdzīgas attieksmes principu var atsaukties tikai tiesiskuma ievērošanas ietvaros (spriedumi, 1972. gada 13. jūlijs, *Besnard* u.c./Komisija, no 55/71 līdz 76/71, 86/71, 87/71 un 95/71, Krājums, EU:C:1972:66, 39. punkts, un 1993. gada 28. septembris, *Magdalena Fernández*/Komisija, T-90/92, Krājums, EU:T:1993:78, 38. punkts) un ka neviens savā labā nevar atsaukties uz nelikumību, kas pieļauta cita labā (spriedums, 1984. gada 9. oktobris, *Witte*/Parlaments, 188/83, Krājums, EU:C:1984:309, 15. punkts). Tātad šajā otrajā gadījumā prasības pamats par nediskriminācijas principa pārkāpumu arī nebūtu iedarbīgs (spriedums "STREAMSERVE", minēts 55. punktā, EU:T:2002:43, 67. punkts).

66 No šī prasības pamata analīzes attiecībā uz 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un it īpaši no šā sprieduma 13.–29. punkta izriet, ka Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka pieteiktās preču zīmes nevar tikt reģistrētas, jo tās ir aprakstošas attiecībā uz konkrētajām precēm.

67 Tādējādi ceturtais iebildums ir jānoraida.

Par piekto iebildumu par valsts preču zīmju aizsardzības apdraudējumu

68 Prasītāja uzskata, ka apstrīdēto lēmumu sekas ir tādas, ka tiek vājināta valsts preču zīmju aizsardzība. Šajā ziņā tā uzsver, ka uz valsts preču zīmēm, tostarp sertifikācijas zīmēm, var atsaukties procesā attiecībā uz Kopienas preču zīmēm. Apstrīdēto lēmumu dēļ šīm preču zīmēm netiekot atzīta nekāda atšķirtspēja un līdz ar to netiekot sniegta nekāda aizsardzība atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam. Šajā kontekstā tā atsaucas uz iepriekš 27. punktā minēto spriedumu *Formula One Licensing*/ITSB (EU:C:2012:314, 42.–47. punkts), kurā Tiesa ir secinājusi, ka, lai netiktu pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, valsts preču zīmei, uz kuru atsaucas, pamatojot iebildumus pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju, ir jāatzīst zināma atšķirtspēja.

69 Kā norāda ITSB, prasītājas argumenti ir jāatzīst par tādiem, kam nav nekādas nozīmes. Proti, Apelācijas padomes argumentācija iekļaujas procesā, kurā tika pārbaudīti absolūti atteikuma pamati Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē, nevis *inter partes* procesa kontekstā.

70 Apstāklis, ka Apelācijas padome ir atteikusies pieteiktās zīmes reģistrēt kā Kopienas preču zīmes absolūta atteikuma pamata esamības dēļ, taču nenozīmē, ka šī ITSB instance nebūtu atzinusi nekādu atšķirtspēju šiem pašiem apzīmējumiem gadījumā, ja tie būtu agrāk reģistrēti kā valsts preču zīmes un uz tām tiktu izdarīta atsauce iebildumu procesā. Šajā ziņā ir jānorāda, ka iepriekš 27. punktā minētais spriedums *Formula One Licensing*/ITSB (EU:C:2012:314) attiecas uz *inter partes* procesu un tādēļ tam nav nekādas nozīmes šajā lietā.

71 Kā uzsver ITSB, prasītāja nav pierādījusi, ka Apelācijas padome procesā, kurš attiecas uz absolūta atteikuma pamata konstatēšanu, būtu piemērojusi tādus vērtējuma kritērijus, kas varētu apdraudēt valsts sertifikācijas zīmju aizsardzību.

72 Tādējādi piektais iebildums ir jānoraida.

73 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītājas argumentācija par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu ir jānoraida kā nepamatota.

74 Attiecībā uz jautājumu par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktu, lai strīdīgo zīmi nevarētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, pietiek ar to, ka ir piemērojams kāds viens no absolūtiem atteikuma pamatiem (skat. spriedumu “WEISSE SEITEN”, minēts 16. punktā, EU:T:2006:87, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).

75 Līdz ar to, tā kā, pārbaudot prasītājas argumentāciju par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, ir noskaidrojies, ka Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ir aprakstošas attiecībā uz konkrētajām precēm, un tā kā ar šo pamatu vien pietiek, lai pamatotu pieteikto preču zīmju reģistrācijas atteikumu, katrā ziņā nav nepieciešams izskatīt jautājumu par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, attiecībā uz kuru turklāt prasītāja neizvirza nekādu specifisku argumentu.

76 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

77 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt ITSB tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tā prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt,

2) Kipras Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) tiesāšanās izdevumus.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 7. oktobrī.

[Paraksti]